

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

V Bruseli 3. apríla 2024
(OR. en)

2022/0131(COD)

PE-CONS 93/23

JAI 1716
MIGR 470
ASIM 121
SOC 880
EMPL 622
EDUC 484
IA 378
CODEC 2575

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet: SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o jednotnom postupe vybavovania žiadostí o jednotné povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu pre štátnych príslušníkov tretích krajín a o spoločnom súbore práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte (prepracované znenie)

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2024/...

Z ...

o jednotnom postupe vybavovania žiadostí o jednotné povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu pre štátnych príslušníkov tretích krajín a o spoločnom súbore práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte
(prepracované znenie)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 79 ods. 2 písm. a) a b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov²,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom³,

¹ Ú. v. EÚ C 75, 28.2.2023, s. 136.

² Ú. v. EÚ C 79, 2.3.2023, s. 59.

³ Pozícia Európskeho parlamentu z 13. marca 2024 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z ...

keďže:

- (1) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/98/EÚ je potrebné vykonať viacero zmien⁴. V záujme jasnosti by sa mala uvedená smernica prepracovať.
- (2) Únia by mala zabezpečiť spravodlivé zaobchádzanie so štátnymi príslušníkmi tretích krajín s oprávneným pobytom na území členských štátov a dôraznejšia integračná politika by sa mala zameriavať na to, aby sa týmto štátnym príslušníkom tretích krajín udelili práva a povinnosti porovnateľné s právami a povinnosťami občanov Únie.
- (3) Ustanovenia jednotného postupu vybavovania žiadostí vedúceho k jednotnému povoleniu, zahŕňajúcemu povolenie na pobyt aj povolenie na zamestnanie v rámci jedného správneho aktu, prispievajú k zjednodušeniu a harmonizácii pravidiel, ktoré v súčasnosti platia v členských štátoch.
- (4) S cieľom umožniť prvotný vstup na svoje územie by členské štáty mali byť schopné vydať jednotné povolenie alebo, ak vydávajú takéto povolenia výlučne po vstupe na svoje územie, vízum. Členské štáty by mali vydávať takéto jednotné povolenia alebo víza v primeranej lehote.

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/98/EÚ z 13. decembra 2011 o jednotnom postupe vybavovania žiadostí o jednotné povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu pre štátnych príslušníkov tretích krajín a o spoločnom súbore práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte (Ú. v. EÚ L 343, 23.12.2011, s. 1).

- (5) V tejto smernici by sa mal ustanoviť súbor pravidiel upravujúcich postup posudzovania žiadostí o jednotné povolenie. Uvedený postup by mal byť efektívny a zvládnuateľný, zohľadňovať bežné pracovné zaťaženie administratívy členských štátov a zároveň by mal byť transparentný, spravodlivý a nediskriminačný, aby sa dotknutým osobám v primeranom čase ponúkla primeraná právna istota.
- (6) V Európskom pilieri sociálnych práv, ktorý bol vyhlásený 17. novembra 2017 v Göteborgu, sa stanovuje súbor zásad, ktoré majú slúžiť ako usmernenie na zabezpečenie rovnakých príležitostí a prístupu na trh práce, spravodlivých pracovných podmienok, sociálnej ochrany a sociálneho začlenenia. Preskúmanie smernice 2011/98/EÚ je súčasťou balíka opatrení v oblasti zručností a talentov, ktorý bol navrhnutý v nadväznosti na oznámenie Komisie z 23. septembra 2020 o Novom pakte o migrácii a azyle. Toto preskúmanie je tiež jedným z prvkov oznámenia Komisie zo 4. marca 2021 o Akčnom pláne na realizáciu Európskeho piliera sociálnych práv.
- (7) Ustanoveniami tejto smernice by nemala byť dotknutá právomoc členských štátov regulovať požiadavky na vydávanie jednotného povolenia na účely vykonávania práce. Touto smernicou by nemalo byť dotknuté právo členských štátov v súlade s článkom 79 ods. 5 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“). Členské štáty by na tomto základe mali mať možnosť považovať žiadosť o jednotné povolenie za neprípustnú alebo ju zamietnuť.

- (8) Táto smernica by sa mala vzťahovať na pracovné zmluvy alebo pracovnoprávne vzťahy medzi štátnymi príslušníkmi tretích krajín a zamestnávateľmi. Ak vnútroštátne právo členského štátu umožňuje prijímanie štátnych príslušníkov tretích krajín prostredníctvom agentúr dočasného zamestnávania, ktoré sú zriadené na jeho území a ktoré majú s pracovníkom pracovnoprávny vzťah, takíto štátni príslušníci tretích krajín by nemali byť vylúčení z rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Všetky ustanovenia tejto smernice týkajúce sa zamestnávateľov by sa mali uplatňovať takisto na takéto agentúry.
- (9) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na vyslaných štátnych príslušníkov tretích krajín. To by však nemalo brániť tomu, aby sa so štátnymi príslušníkmi tretích krajín s oprávneným pobytom legálne pracujúcimi v členskom štáte, ktorí sú vyslaní do iného členského štátu, naďalej zaobchádzalo rovnako ako so štátnymi príslušníkmi členského štátu pôvodu počas trvania vyslania, pokiaľ ide o tie podmienky zamestnania, ktorých sa netýka uplatňovanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES⁵.
- (10) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorým sa poskytla ochrana v súlade s vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo praxou členského štátu s výnimkou kapitoly III, ktorá by sa mala na nich uplatňovať, ak uvedení štátni príslušníci tretích krajín majú v súlade s vnútroštátnym právom oprávnenie pracovať a pracujú alebo pracovali.

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

- (11) Na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí získali postavenie osoby s dlhodobým pobytom v súlade so smernicou Rady 2003/109/ES⁶, by sa táto smernica vzhľadom na ich celkovo výhodnejšie právne postavenie a špecifický typ ich povolenia na pobyt „osoba s dlhodobým pobytom – EÚ“ nemala vzťahovať.
- (12) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí boli prijatí na územie členského štátu na sezónne práce a ktorí požiadali o prijatie alebo boli prijatí na územie členského štátu v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/36/EÚ⁷, vzhľadom na to, že patria do rozsahu smernice 2014/36/EÚ, v ktorej sa stanovuje osobitný režim.

⁶ Smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/36/EÚ z 26. februára 2014 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účel zamestnania ako sezónni pracovníci (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 375).

- (13) Povinnosťou členských štátov určiť, či žiadosť podáva štátny príslušník tretej krajiny alebo zamestnávateľ uvedeného štátneho príslušníka tretej krajiny, by nemala byť dotknutá prípadná úprava vyžadujúca účasť oboch v konaní. Členské štáty by mali posúdiť a preskúmať žiadosti o jednotné povolenie buď vtedy, keď štátny príslušník tretej krajiny má pobyt mimo územia členského štátu, do ktorého chce byť uvedený štátny príslušník tretej krajiny prijatý, alebo keď uvedený štátny príslušník tretej krajiny už má pobyt na území tohto členského štátu ako držiteľ platného povolenia na pobyt, ktoré vydal tento členský štát v súlade s nariadením Rady (ES) č. 1030/2002⁸. Členské štáty by tiež mali mať možnosť prijímať žiadosti od iných štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa oprávnené zdržiavajú na ich území.
- (14) Ustanovenia tejto smernice o jednotnom postupe vybavovania žiadostí a jednotnom povolení by sa nemali týkať jednotných ani dlhodobých víz. Za predpokladu, že sú splnené požiadavky vymedzené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve, a ak členský štát vydáva jednotné povolenia len na svojom území, dotknutý členský štát by mal udeliť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny vízum požadované na získanie jednotného povolenia.

⁸ Nariadenie Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín (Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1).

- (15) Lehota na prijatie rozhodnutia o žiadosti by mala zahŕňať čas potrebný na vykonanie kontrol situácie na trhu práce, ak sa takáto kontrola vykonáva v súvislosti s individuálnou žiadosťou o jednotné povolenie. Lehota na prijatie rozhodnutia preto nezahŕňa všeobecnú kontrolu situácie na trhu práce, ktorá nie je spojená s individuálnou žiadosťou o jednotné povolenie. Členské štáty by sa mali usilovať o včasné vydanie víza požadovaného na získanie jednotného povolenia.
- (16) Aby sa predišlo duplicite práce a predlžovaniu postupov by sa členské štáty mali snažiť vyžadovať od žiadateľov, aby relevantnú dokumentáciu prekladali len raz a mali by vykonať len jednu podstatnú kontrolu dokumentácie, ktorú žiadateľ predložil na účely vydania jednotného povolenia a v príslušných prípadoch aj víza požadovaného na získanie jednotného povolenia, .
- (17) Určením príslušného orgánu podľa tejto smernice by nemali byť dotknuté úlohy a povinnosti ostatných orgánov a prípadne sociálnych partnerov, pokiaľ ide o posúdenie žiadosti a vydanie rozhodnutia o nej.
- (18) Lehota na prijatie rozhodnutia o žiadosti by však nemala zahŕňať čas potrebný na uznanie odbornej kvalifikácie. Touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne postupy v oblasti uznávania diplomov.

- (19) Akékoľvek dôsledky vyplývajúce z toho, že orgány neprijmú v stanovenej lehote žiadne rozhodnutie, by sa mali stanoviť vo vnútroštátnom práve a mali by umožňovať domáhať sa nápravy právnymi prostriedkami.
- (20) Ako sa uvádza v oznámení Komisie z 27. apríla 2022 o získavaní zručností a prilákaní talentov do EÚ, „partnerstvá zamerané na talenty“ sú jedným z kľúčových aspektov vonkajšieho rozmeru Nového paktu o migrácii a azyle. Cieľom týchto partnerstiev je posilniť spoluprácu medzi Úniou, členskými štátmi a partnerskými krajinami, podporiť medzinárodnú mobilitu pracovnej sily a rozvíjať talenty vzájomne prospešným a obehovým spôsobom. Urýchlenie spracovania žiadostí o jednotné povolenie v rámci obmedzení stanovených v tejto smernici by tiež mohlo prispieť k účinnému vykonávaniu „partnerstiev zameraných na talenty“ s kľúčovými partnerskými krajinami.
- (21) Členské štáty by mali mať v rámci obmedzení stanovených v tejto smernici možnosť urýchliť spracúvanie žiadostí o jednotné povolenie podaných štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí už sú držiteľmi jednotného povolenia, alebo podaných v ich mene, aby sa zvýšila efektívnosť a atraktívnosť trhov práce v Únii.

- (22) Formát jednotného povolenia by mal byť vypracovaný v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002, ktoré umožňuje členským štátom uviesť v ňom ďalšie informácie, najmä o tom, či je daná osoba oprávnená pracovať alebo nie. Okrem iného aj z dôvodov lepšej kontroly migrácie by členský štát mal nielen v jednotnom povolení, ale aj vo všetkých vydaných povoleniach na pobyt uvádzať informácie týkajúce sa oprávnenia pracovať bez ohľadu na typ povolenia alebo povolenia na pobyt, na základe ktorých bol štátny príslušník tretej krajiny prijatý na územie a umožnil sa mu prístup na trh práce v tomto členskom štáte. Štátni príslušníci tretích krajín by mali mať právo overiť si informácie obsiahnuté v papierovej podobe alebo v elektronickom formáte a v prípade potreby ich dať opraviť alebo vymazať v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002.
- (23) Ustanovenia tejto smernice o povoleniach na pobyt na iné ako pracovné účely by sa mali vzťahovať iba na formát takýchto povolení a nemali by mať vplyv na pravidlá Únie pre postupy prijímania a postupy vydávania takýchto povolení alebo na takéto vnútroštátne pravidlá.

- (24) Ustanovenia tejto smernice o jednotnom povolení a povolení na pobyt vydanom na iné ako pracovné účely by nemali brániť členským štátom v tom, aby vydali ďalší papierový doklad na uvádzanie podrobnejších informácií o pracovnoprávnom vzťahu, pre ktoré nie je v povolení na pobyt pre jeho formát dostatok miesta. Takýto doklad môže slúžiť na zabránenie vykorisťovaniu štátnych príslušníkov tretích krajín a boj proti nelegálnemu zamestnávaniu, no mal by byť pre členské štáty nepovinný a nemal by slúžiť ako náhrada za povolenie na zamestnanie, čo by ohrozovalo koncepciu jednotného povolenia. Technické možnosti, ktoré ponúka článok 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 a bod 20 písm. a) prílohy k nemu, sa môžu využiť aj na uchovávanie takýchto informácií v elektronickom formáte. Okrem toho sa od zamestnávateľov vyžaduje, aby v každom prípade informovali pracovníkov z tretích krajín o základných aspektoch pracovnoprávneho vzťahu a o každej jeho zmene v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1152⁹.

⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1152 z 20. júna 2019 o transparentných a predvídateľných pracovných podmienkach (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 105).

- (25) Podmienky a kritériá, na základe ktorých možno žiadosť o vydanie, zmenu alebo obnovenie jednotného povolenia o zamietnuť alebo na základe ktorých možno jednotné povolenie odňať, by mali byť objektívne a mali by byť stanovené vo vnútroštátnom práve vrátane povinnosti dodržiavať zásadu preferencie Únie vyjadrenú najmä v príslušných ustanoveniach aktov o pristúpení z roku 2003 a z roku 2005. Rozhodnutia o zamietnutí vydania povolenia alebo o jeho odňatí by mali byť riadne zdôvodnené. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie, zmenu alebo obnovenie jednotného povolenia a rozhodnutie o odňatí jednotného povolenia by sa malo zakladať na kritériách stanovených v práve Únie alebo vnútroštátnom práve a v príslušných prípadoch by malo zohľadňovať osobitné okolnosti prípadu a dodržiavať zásadu proporcionality. Za výnimočných a riadne odôvodnených okolností spojených s komplexnosťou žiadosti a v záujme žiadateľa by malo byť možné lehotu na prijatie rozhodnutia podľa tejto smernice predĺžiť o ďalších 30 dní. V prípade, že držiteľ jednotného povolenia zmení zamestnávateľa, by predĺženie o ďalších 15 dní malo byť riadne odôvodnené.

- (26) S cieľom zabezpečiť, aby štátni príslušníci tretích krajín a ich rodiny mali účinný prístup k svojim právam, by im členské štáty mali bezplatne poskytnúť dostupné informácie o dokladoch potrebných na podanie žiadosti o jednotné povolenie, ako aj o podmienkach vstupu a pobytu a o právach, povinnostiach a procesných zárukách na ich ochranu a na ochranu ich rodinných príslušníkov. Tieto informácie by mali zahŕňať informácie o sociálnych partneroch a mali by sa v nich osobitne uvádzať organizácie pracovníkov, aby sa zvýšila ich informovanosť v záujme ich lepšej ochrany pri práci.
- (27) V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399¹⁰ a s článkom 21 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej Spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach¹¹ (Schengenský dohovor), by sa štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú držiteľmi platného cestovného dokladu a jednotného povolenia vydaného členským štátom, ktorý v plnej miere uplatňuje schengenské *acquis*, malo povoliť vstúpiť a voľne sa pohybovať na území členských štátov plne uplatňujúcich schengenské *acquis* na obdobie nepresahujúce tri mesiace počas akéhokoľvek šesťmesačného obdobia.

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2016, s. 1).

¹¹ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

- (28) V prípade absencie horizontálnych právnych predpisov Únie sa práva štátnych príslušníkov tretích krajín líšia v závislosti od členského štátu, v ktorom pracujú, a od ich štátnej príslušnosti. S cieľom naďalej rozvíjať koherentnú prísťahovaleckú politiku, zmenšovať rozdiely v právach občanov Únie a štátnych príslušníkov tretích krajín legálne pracujúcich v členskom štáte a doplniť existujúce *acquis* v oblasti prísťahovalectva by sa mal ustanoviť súbor práv, najmä na určenie, v ktorých oblastiach sa zabezpečí rovnaké zaobchádzanie s vlastnými štátnymi príslušníkmi členského štátu a so štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí zatiaľ nemajú postavenie osoby s dlhodobým pobytom. Takéto ustanovenia by mali zaviesť rovnaké minimálne podmienky v rámci Únie, uznať, že títo štátni príslušníci tretích krajín podporujú svojou prácou a daňami hospodárstvo Únie, a obmedziť nekalú súťaž medzi vlastnými štátnymi príslušníkmi členského štátu a štátnymi príslušníkmi tretích krajín vyplývajúcu z prípadného zneužívania štátnych príslušníkov tretích krajín. Pojem „pracovník z tretej krajiny“ by sa mal v tejto smernici vymedziť ako štátny príslušník tretej krajiny, ktorý bol prijatý na územie členského štátu, má v ňom oprávnený pobyt a môže v ňom pracovať v rámci pracovnoprávneho vzťahu v súlade s vnútroštátnym právom alebo praxou. V tejto súvislosti musí mať pracovník z tretej krajiny pracovnú zmluvu alebo byť v pracovnoprávnom vzťahu v zmysle vymedzenia vnútroštátneho práva, kolektívnych zmluvách alebo praxe členského štátu s prihliadnutím na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie.

- (29) Ak držiteľ jednotného povolenia zmení zamestnávateľa, nový zamestnávateľ by mal príslušným orgánom oznámiť konkrétne údaje týkajúce sa tohto zamestnania v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve. Zmena podmienok zamestnania, ako je adresa zamestnávateľa, obvyklé miesto výkonu práce, pracovný čas a odmena sama osebe nepredstavuje zmenu zamestnávateľa.
- (30) Všetci štátni príslušníci tretích krajín s oprávneným pobytom a legálne pracujúci v členských štátoch by mali požívať aspoň spoločný súbor práv založený na rovnakom zaobchádzaní ako so štátnymi príslušníkmi členského štátu, v ktorom majú pobyt, a to bez ohľadu na to, na aký účel alebo na akom základe boli pôvodne prijatí. Právo na rovnaké zaobchádzanie v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, by sa malo priznať nielen tým štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí boli prijatí do členského štátu na účely práce, ale aj tým, ktorí boli prijatí na iné účely a ktorým sa umožnil prístup na trh práce v tomto členskom štáte v súlade s inými ustanoveniami práva Únie alebo vnútroštátneho práva, vrátane rodinných príslušníkov pracovníka z tretej krajiny, ktorí boli prijatí na územie členského štátu v súlade so smernicou Rady 2003/86/ES¹², a štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí boli prijatí na územie členského štátu v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801¹³.

¹² Smernica Rady 2003/86/ES z 22. septembra 2003 o práve na zlúčenie rodiny (Ú. v. EÚ L 251, 3.10.2003, s. 12).

¹³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801 z 11. mája 2016 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely výskumu, štúdia, odborného vzdelávania, dobrovoľníckej služby, výmenných programov žiakov alebo vzdelávacích projektov a činnosti aupair (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 21).

- (31) Právo na rovnaké zaobchádzanie vo vymedzených oblastiach by malo byť pevne spojené s oprávneným pobytom štátneho príslušníka tretej krajiny a s umožnením jeho prístupu na trh práce v členskom štáte, ktoré sú zapísané v jeho jednotnom povolení zahŕňajúcom povolenie na pobyt a na zamestnanie a v povoleniach na pobyt vydaných na iné účely a obsahujúcich informácie o povolení na zamestnanie.
- (32) Právo na rovnaké zaobchádzanie s pracovníkmi z tretích krajín ako so štátnymi príslušníkmi členského štátu, pokiaľ ide o podmienky zamestnávania a pracovné podmienky uvedené v tejto smernici, prispieva k dôstojnej práci a predchádzaniu vykorisťovaniu pracovníkov z tretích krajín. Toto právo by malo zahŕňať aspoň podmienky zamestnania, odmeňovanie vrátane sadzieb za nadčasy, zrážok a ich doplatkov, nároky v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa, uplatňovanie zásady rovnakej odmeny za rovnakú prácu, prepustenie, rovnaké zaobchádzanie s mužmi a ženami, odbornú prípravu, bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, pracovný čas a dovolenku a sviatky. Právo na rovnaké zaobchádzanie by malo zahŕňať pracovné podmienky stanovené v práve Únie, vo vnútroštátnom práve, v kolektívnych zmluvách a praxi členského štátu za rovnakých podmienok, aké platia pre štátnych príslušníkov dotknutého členského štátu.

- (33) Členský štát by mal uznávať odborné kvalifikácie, ktoré štátny príslušník tretej krajiny nadobudol v inom členskom štáte, rovnako ako občanom Únie a mal by zohľadniť kvalifikácie nadobudnuté v tretej krajine v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES¹⁴. Právom na rovnaké zaobchádzanie priznaným pracovníkom z tretích krajín, pokiaľ ide o uznávanie diplomov, osvedčení a iných odborných kvalifikácií v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi, by nemala byť dotknutá právomoc členských štátov umožniť týmto pracovníkom z tretích krajín vstup na svoj trh práce.
- (34) Pracovníci z tretích krajín by mali mať nárok na rovnaké zaobchádzanie v oblasti sociálneho zabezpečenia. Odvetvia sociálneho zabezpečenia sú vymedzené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004¹⁵. Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa rovnakého zaobchádzania, pokiaľ ide o sociálne zabezpečenie, by sa mali vzťahovať aj na pracovníkov, ktorí boli prijatí do členského štátu a prichádzajú priamo z tretej krajiny. Touto smernicou by sa však nemali pracovníkom z tretích krajín priznávať práva nad úroveň tých, ktoré sú už ustanovené v existujúcich právnych predpisoch Únie v oblasti sociálneho zabezpečenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa nachádzajú v cezhraničnej situácii.

¹⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií, (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22).

¹⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (35) Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozsudku z 25. novembra 2020 vo veci C- 302/19¹⁶ rozhodol, že členský štát nemôže odmietnuť alebo obmedziť nárok na dávku sociálneho zabezpečenia držiteľovi jednotného povolenia z dôvodu, že všetci rodinní príslušníci tohto držiteľa alebo niektorí z nich nemajú bydlisko na jeho území, ale v tretej krajine, pokiaľ takýto nárok priznáva svojim štátnym príslušníkom bez ohľadu na miesto bydliska ich rodinných príslušníkov.
- (36) Členské štáty by mali zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie aspoň tým štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú zamestnaní alebo ktorí sú po minimálnom období zamestnania evidovaní ako nezamestnaní. Žiadnymi obmedzeniami v rovnakom zaobchádzaní v oblasti sociálneho zabezpečenia podľa tejto smernice by nemali byť dotknuté práva priznané na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010¹⁷.
- (37) Právo Únie neobmedzuje právomoc členských štátov ustanovovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia. Podmienky udeľovania dávok sociálneho zabezpečenia, ako aj výšku týchto dávok a trvanie ich poskytovania stanovujú jednotlivé členské štáty. Pri uplatňovaní tejto právomoci by však členské štáty mali dodržiavať právo Únie.

¹⁶ Rozsudok Súdneho dvora z 25. novembra 2020, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) proti WS, C-302/19, ECLI:EU:C:2020:957, bod 39.

¹⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1231/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa rozširuje nariadenie (ES) č. 883/2004 a nariadenie (ES) č. 987/2009 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa tieto nariadenia doteraz nevzťahovali výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti (Ú. v. EÚ L 344, 29.12.2010, s. 1).

- (38) Rovnaké zaobchádzanie s pracovníkmi z tretích krajín by sa nemalo vzťahovať na opatrenia v oblasti odbornej prípravy, ktoré sú financované v rámci systémov sociálnej pomoci.
- (39) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby nedochádzalo k diskriminácii pracovníkov z tretích krajín, pokiaľ ide o ich prístup k tovaru a službám, v prípade ktorých je zaručené rovnaké zaobchádzanie s pracovníkmi z tretích krajín ako so štátnymi príslušníkmi členského štátu, v ktorom majú pobyť, v súlade s touto smernicou a vnútroštátnym právom. Osobitná pozornosť by sa mala venovať predchádzaniu novej diskriminácii v prístupe k súkromnému prenajatému bývaniu s cieľom zabezpečiť, aby podmienky bývania a nájomné zmluvy boli v súlade s vnútroštátnymi normami a vnútroštátnymi pravidlami pre súkromné nájomné vrátane noriem a pravidiel týkajúcich sa výšky nájomného. Osobitne dôležité je zabezpečiť, aby si pracovníci z tretích krajín mohli slobodne vybrať ubytovanie bez povinnosti bývať v ubytovaní poskytnutom zamestnávateľom, ako je to v prípade pracovníkov dotknutého členského štátu, v súlade s vnútroštátnym právom.
- (40) Členské štáty by s cieľom posilniť rovnaké zaobchádzanie s pracovníkmi z tretích krajín mali zaviesť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie voči zamestnávateľom v prípade, že porušia vnútroštátne ustanovenia prijaté podľa tejto smernice, najmä pokiaľ ide o pracovné podmienky, slobodu združovania a zapájania sa a odvetvia sociálneho zabezpečenia v zmysle vymedzenia v nariadení (ES) č. 883/2004.

- (41) S cieľom zabezpečiť riadne presadzovanie vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice by členské štáty mali v príslušných prípadoch v spolupráci so sociálnymi partnermi v súlade s vnútroštátnym právom zabezpečiť vhodné mechanizmy monitorovania a v náležitých prípadoch účinné a primerané inšpekcie na svojich príslušných územiach v súlade s vnútroštátnym právom alebo správnu praxou. Útvary zodpovedné za inšpekciu práce alebo iné príslušné orgány by mali mať v prípade potreby prístup na pracovisko.
- (42) Členské štáty by takisto mali zabezpečiť, aby existovali účinné mechanizmy, pomocou ktorých sa pracovníci z tretích krajín môžu domáhať nápravy právnymi prostriedkami a podávať sťažnosti priamo alebo prostredníctvom tretích strán, ktoré majú v súlade s kritériami stanovenými vnútroštátnym právom, správnu praxou alebo platnými kolektívnymi zmluvami oprávnený záujem zabezpečiť dodržiavanie tejto smernice, ako sú odborové organizácie alebo iné združenia či príslušné orgány. Tieto účinné mechanizmy sú považované za potrebné pri riešení situácií, keď pracovníci z tretích krajín nie sú informovaní o existencii mechanizmov presadzovania alebo ich váhajú využiť vo vlastnom mene, napríklad zo strachu z možných dôsledkov. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby pracovníci z tretích krajín mali rovnaký prístup ako štátni príslušníci členského štátu, v ktorom majú pobyt, k súdnym konaniam vrátane súdnych a správnych konaní, sťažností, mediácie a iných mechanizmov, ktoré sú stanovené vo vnútroštátnom práve pre štátnych príslušníkov členského štátu. Členské štáty by tiež mali zaručiť prístup k právnej pomoci za rovnakých podmienok, aké platia pre vnútroštátnych pracovníkov v týchto konaniach, ak sú stanovené v ich vnútroštátnom práve.

- (43) V súvislosti s ochranou pracovníkov sa na vnútroštátnej úrovni už mali prijať a majú platiť podobné vnútroštátne opatrenia týkajúce sa monitorovania, posudzovania, inšpekcií, sankcií a zjednodušenia podávania sťažností.
- (44) Jednotné povolenie by malo počas obdobia svojej platnosti oprávňovať jeho držiteľa na zmenu zamestnávateľa. Členské štáty by okrem overenia, či držiteľ jednotného povolenia naďalej spĺňa požiadavky stanovené právom Únie alebo vnútroštátnym právom, mali mať možnosť zaviesť určité podmienky zmeny zamestnávateľa vrátane postupu oznamovania a kontroly situácie na trhu práce, ak dotknutý členský štát vykonáva v prípade žiadostí o jednotné povolenie kontroly situácie na trhu práce. S cieľom zabrániť potenciálnemu zneužitiu ustanovení tejto smernice týkajúcich sa zmeny zamestnávateľa by členské štáty mali mať takisto možnosť stanoviť minimálne obdobie, počas ktorého je držiteľ jednotného povolenia povinný pracovať u prvého zamestnávateľa, než zamestnávateľa zmení. Bez ohľadu na trvanie pracovnej zmluvy stanovenej vo vnútroštátnom práve by toto minimálne obdobie v žiadnom prípade nemalo presiahnuť šesť mesiacov. Vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch, napríklad v prípade vykorisťovania držiteľa jednotného povolenia alebo ak si zamestnávateľ neplní právne povinnosti vo vzťahu k držiteľovi jednotného povolenia, by členské štáty mali umožniť zmenu zamestnávateľa pred uplynutím takéhoto minimálneho obdobia.

- (45) Jednotné povolenie by sa nemalo odňať skôr ako po troch mesiacoch v prípade nezamestnanosti alebo po šiestich mesiacoch, ak je štátny príslušník tretej krajiny držiteľom jednotného povolenia viac ako dva roky. Ak nezamestnanosť trvá dlhšie ako tri mesiace, členské štáty by mali mať možnosť požadovať, aby držiteľia jednotného povolenia predložili dôkaz o tom, že majú dostatočné prostriedky, aby sa užívali.
- (46) S cieľom zlepšiť znalosti pracovníkov z tretích krajín a ich rodinných príslušníkov týkajúce sa postupu získavania jednotného povolenia a práv, povinností a procesných záruk sa členské štáty nabádajú, aby posilnili reklamné činnosti a informačné kampane zamerané na uvedené záležitosti vrátane, v príslušných prípadoch, činností a kampaní zameraných na tretie krajiny.
- (47) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté priaznivejšie ustanovenia obsiahnuté v práve Únie a uplatniteľných medzinárodných nástrojoch.
- (48) Členské štáty by mali uviesť do účinnosti ustanovenia tejto smernice bez diskriminácie na základe rodovej príslušnosti, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických znakov, jazyka, náboženského vyznania alebo viery, politických alebo akýchkoľvek iných názorov, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, pôvodu, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie, a to najmä v súlade so smernicou Rady 2000/43/ES¹⁸ a smernicou Rady 2000/78/ES¹⁹.

¹⁸ Smernica Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (Ú. v. ES L 180, 19.7.2000, s. 22).

¹⁹ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2.12.2000, s. 16).

- (49) Keďže ciele tejto smernice, a to ustanovenie jednotného postupu vybavovania žiadostí o vydanie jednotného povolenia štátnym príslušníkom tretích krajín, aby mohli pracovať na území členského štátu, a spoločného súboru práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (50) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie v súlade s článkom 6 ods. 1 Zmluvy o EÚ.
- (51) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice a nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.

- (52) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (53) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní s predchádzajúcou smernicou. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z predchádzajúcej smernice.
- (54) Touto smernicou by nemali byť dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu smernice uvedenej v prílohe I do vnútroštátneho práva,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Kapitola I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Predmet úpravy

1. Táto smernica ustanovuje:
 - a) jednotný postup vybavovania žiadostí o vydanie jednotného povolenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín, aby sa mohli na území členského štátu zdržiavať na účel vykonávania práce, a tým sa zjednodušili postupy ich prijímania a uľahčila kontrola ich postavenia;
 - b) spoločný súbor práv pracovníkov z tretích krajín s oprávneným pobytom v členskom štáte založený na zásade rovnakého zaobchádzania ako so štátnymi príslušníkmi daného členského štátu bez ohľadu na účel, na ktorý boli pôvodne prijatí na územie tohto členského štátu.
2. Touto smernicou nie je dotknuté právo členských štátov určiť počty prijímaných osôb, ktoré sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín, v súlade s článkom 79 ods. 5 ZFEÚ.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „štátny príslušník tretej krajiny“ je osoba, ktorá nie je občanom Únie v zmysle článku 20 ods. 1 ZFEÚ;
2. „pracovník z tretej krajiny“ je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý bol prijatý na územie členského štátu, má v ňom oprávnený pobyt a je oprávnený v ňom pracovať v rámci pracovnoprávneho vzťahu v súlade s vnútroštátnym právom, kolektívnymi zmluvami alebo praxou;
3. „jednotné povolenie“ je povolenie na pobyt vydané orgánmi členského štátu, ktoré štátnemu príslušníkovi tretej krajiny umožňuje oprávnene sa zdržiavať na jeho území na účely vykonávania práce;
4. „jednotný postup vybavovania žiadostí“ je každý postup založený na jednotnej žiadosti o povolenie na pobyt a zamestnanie na území členského štátu, ktorú podal štátny príslušník tretej krajiny alebo zamestnávateľ tohto štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom tento postup vedie k rozhodnutiu o takejto žiadosti o jednotné povolenie.

Článok 3
Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí:
 - a) žiadajú o pobyt na území členského štátu na účel vykonávania práce;
 - b) boli prijatí do členského štátu na iné ako pracovné účely v súlade s právom Únie alebo vnútroštátnym právom, sú oprávnení pracovať a majú povolenie na pobyt v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002; alebo
 - c) boli prijatí do členského štátu na účely vykonávania práce v súlade s právom Únie alebo vnútroštátnym právom.
2. Táto smernica sa nevzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín:
 - a) ktorí sú rodinnými príslušníkmi občanov Únie, ktorí uplatnili alebo uplatňujú svoje právo na slobodu pohybu v rámci Únie v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES²⁰;

²⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77).

- b) ktorí spoločne so svojimi rodinnými príslušníkmi, a bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, majú na základe dohôd buď medzi Úniou a členskými štátmi, alebo medzi Úniou a tretími krajinami právo na voľný pohyb rovnocenné s takýmto právom občanov Únie;
- c) ktorí sú vyslaní, a to počas celého obdobia vyslania;
- d) ktorí požiadali o prijatie alebo ktorí boli prijatí na územie členského štátu ako zamestnanci presunutí v rámci podniku v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/66/EÚ²¹;
- e) ktorí požiadali o prijatie alebo ktorí boli prijatí na územie členského štátu ako sezónni pracovníci v súlade so smernicou 2014/36/EÚ alebo ako „aupair“;
- f) ktorí sú oprávnení zdržiavať sa v členskom štáte na základe dočasnej ochrany v súlade so smernicou Rady 2001/55/ES²² alebo ktorí požiadali o povolenie na pobyt v tomto štáte na tomto základe a očakávajú rozhodnutie o svojom postavení;

²¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/66/EÚ z 15. mája 2014 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín v rámci vnútropodnikového presunu (Ú. v. EÚ L 157, 27.5.2014, s. 1).

²² Smernica Rady 2001/55/ES z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného prílevu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov (Ú. v. ES L 212, 7.8.2001, s. 12).

- g) ktorým sa poskytla medzinárodná ochrana podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ²³ alebo ktorí požiadali o medzinárodnú ochranu podľa uvedenej smernice a o ktorých žiadosti sa zatiaľ nerozhodlo s konečnou platnosťou;
- h) ktorí požívajú ochranu v súlade s vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo praxou členského štátu alebo ktorí požiadali o ochranu v súlade s vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo praxou členského štátu a o ktorých žiadosti sa zatiaľ nerozhodlo s konečnou platnosťou;
- i) ktorí majú postavenie osoby s dlhodobým pobytom v súlade so smernicou 2003/109/ES;
- j) ktorých odsun bol pozastavený zo skutkových alebo právnych dôvodov;
- k) ktorí požiadali o prijatie alebo ktorí boli prijatí na územie členského štátu ako samostatne zárobkovo činné osoby;
- l) ktorí požiadali o prijatie alebo ktorí boli prijatí ako námorníci na účely zamestnania alebo práce akejkolvek povahy na palube lode, ktorá je zaregistrovaná v členskom štáte alebo ktorá sa plaví pod jeho vlajkou.

²³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 20.12.2011, s. 9).

3. Členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že kapitola II sa nevzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorým sa buď povolilo pracovať na území členského štátu na obdobie najviac šiestich mesiacov, alebo ktorí boli prijatí do členského štátu na účely štúdia.
4. Kapitola II sa nevzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú oprávnení pracovať na základe víza.
5. Bez ohľadu na odsek 2 písm. h) tohto článku sa kapitola III vzťahuje na osoby, ktorým sa poskytla ochrana, v súlade s vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo praxou členského štátu, ak majú v súlade s vnútroštátnym právom oprávnenie pracovať.

Kapitola II

Jednotný postup vybavovania žiadostí a jednotné povolenie

Článok 4

Jednotný postup vybavovania žiadostí

1. Žiadosť o vydanie jednotného povolenia, o jeho zmenu alebo o jeho obnovenie sa predkladá v rámci jednotného postupu vybavovania žiadostí. Členské štáty určia, či má žiadosti o jednotné povolenie podávať štátny príslušník tretej krajiny alebo jeho zamestnávateľ. Alternatívne môžu členské štáty povoliť, aby žiadosť podal ktorýkoľvek z nich.
2. Žiadosť o jednotné povolenie sa posúdi a preskúma buď vtedy, keď štátny príslušník tretej krajiny má pobyt mimo územia členského štátu, do ktorého chce byť tento štátny príslušník tretej krajiny prijatý, alebo keď už má tento štátny príslušník tretej krajiny pobyt na území tohto členského štátu ako držiteľ platného povolenia na pobyt. Členský štát môže v súlade so svojím vnútroštátnym právom akceptovať aj žiadosti o jednotné povolenie podané inými štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí sa oprávnené zdržiavajú na jeho území.

3. Členské štáty posúdia žiadosť podanú podľa odseku 1 a prijímú rozhodnutie o vydaní, zmene alebo obnovení jednotného povolenia, ak žiadateľ spĺňa podmienky vymedzené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve. Rozhodnutie o vydaní, zmene alebo obnovení jednotného povolenia predstavuje jediný správny akt, v ktorom sa spája povolenie na pobyt a povolenie na zamestnanie.
4. Za predpokladu, že sú splnené požiadavky vymedzené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve, a ak členský štát vydáva jednotné povolenia len na svojom území, dotknutý členský štát udelí štátnemu príslušníkovi tretej krajiny požadované vízum na získanie jednotného povolenia.
5. V prípade splnenia ustanovených podmienok členské štáty vydajú jednotné povolenie štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí požiadali o prijatie, a štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí už boli prijatí a ktorí podávajú žiadosť o obnovenie alebo úpravu svojho povolenia na pobyt po nadobudnutí účinnosti vnútroštátnych vykonávacích predpisov.

Článok 5

Príslušný orgán

1. Členský štát vymenuje orgán príslušný na prijímanie žiadostí a vydávanie jednotných povolení.
2. Príslušný orgán prijme rozhodnutie o žiadosti o jednotné povolenie čo najskôr a v každom prípade do 90 dní od dátumu podania kompletnej žiadosti.

Lehota uvedená v prvom pododseku zahŕňa kontrolu situácie na trhu práce, ak sa takáto kontrola vykonáva v súvislosti s individuálnou žiadosťou o jednotné povolenie.

Ak sa v lehote uvedenej v tomto odseku neprijme žiadne rozhodnutie, akékoľvek právne dôsledky sa určia vo vnútroštátnom práve.

3. Príslušný orgán oznámi svoje rozhodnutie žiadateľovi písomne v súlade s postupmi oznamovania ustanovenými v príslušnom vnútroštátnom práve. Ak predkladá žiadosť zamestnávateľ štátneho príslušníka tretej krajiny, členské štáty zabezpečia, aby zamestnávateľ včas informoval štátneho príslušníka tretej krajiny o stave žiadosti a jej výsledku.
4. Ak sú podporné údaje alebo dokumenty k žiadosti podľa kritérií špecifikovaných vo vnútroštátnom práve neúplné, príslušný orgán žiadateľovi písomne oznámi, aké dodatočné informácie alebo dokumenty od neho vyžaduje, a stanoví primeranú lehotu, v ktorej majú byť poskytnuté. Plynutie lehoty uvedenej v odseku 2 prvom pododseku tohto článku a dodatočného obdobia uvedeného v odseku 8 ods. 3 sa pozastavuje dovtedy, kým sa príslušnému orgánu alebo iným relevantným orgánom nedoručia požadované dodatočné informácie. Ak neboli dodatočné informácie alebo dokumenty poskytnuté v stanovenej lehote, príslušný orgán môže žiadosť zamietnuť.

Článok 6
Jednotné povolenie

1. Členské štáty vydávajú jednotné povolenie v jednotnom formáte ustanovenom v nariadení (ES) č. 1030/2002 a uvádzajú v ňom informácie týkajúce sa oprávnenia pracovať v súlade s písmenom a) bodom 12 a písmenom a) bodom 16 jeho prílohy.

Členské štáty môžu uviesť dodatočné informácie súvisiace s pracovnoprávnym vzťahom štátneho príslušníka tretej krajiny, ako je meno a adresa zamestnávateľa, miesto výkonu práce, druh práce, pracovný čas a odmena, v papierovej forme alebo takéto údaje uchovávať v elektronickom formáte, ako sa uvádza v článku 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 a v písmene a) bode 20 jeho prílohy. V súlade s článkom 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 má štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bolo jednotné povolenie vydané, právo overiť osobné informácie uvedené v tomto povolení a v náležitých prípadoch ich dať opraviť alebo vymazať.

2. Členské štáty pri vydávaní jednotného povolenia nevydávajú dodatočné povolenia ako dôkaz povolenia prístupu na trh práce.

Článok 7

Povolenia na pobyt vydané na iné ako pracovné účely

1. Pri vydávaní povolení na pobyt na iné ako pracovné účely v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002 v nich členské štáty uvádzajú informácie súvisiace s oprávnením pracovať bez ohľadu na typ povolenia.

Členské štáty môžu uviesť dodatočné informácie súvisiace s pracovnoprávnym vzťahom štátneho príslušníka tretej krajiny, ako je meno a adresa zamestnávateľa, miesto výkonu práce, druh práce, pracovný čas, odmena, v papierovej forme alebo takéto údaje uchovávať v elektronickom formáte, ako sa uvádza v článku 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002 a v písmene a) bode 20 jeho prílohy. V súlade s článkom 4 nariadenia (ES) č. 1030/2002, má štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bolo povolenie na pobyt vydané, právo overiť, či sú v tomto povolení uvedené doplňujúce informácie, a v náležitých prípadoch dať tieto informácie opraviť alebo vymazať.

2. Pri vydávaní povolení na pobyt v súlade s nariadením (ES) č. 1030/2002 členské štáty nevydávajú dodatočné povolenia ako dôkaz povolenia prístupu na trh práce.

Článok 8
Procesné záruky

1. V písomnom oznámení rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie, zmene alebo obnovenie jednotného povolenia alebo v prípade rozhodnutia o odňatí jednotného povolenia na základe kritérií stanovených v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve sa uvedú dôvody.
2. V rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o vydanie, zmenu alebo obnovenie alebo v rozhodnutí o odňatí jednotného povolenia sa zohľadnia osobitné okolnosti daného prípadu a dodrží zásada proporcionality v súlade s úijným a vnútroštátnym právom. Proti takémuto rozhodnutiu je možné v dotknutom členskom štáte podať opravný prostriedok v súlade s vnútroštátnym právom. V písomnom oznámení uvedenom v odseku 1 sa spresní, na ktorom súde alebo správnom orgáne sa dotknutá osoba môže odvolať, pričom sa uvedie aj lehota pre toto odvolanie.
3. Lehotu na prijatie rozhodnutia podľa článku 5 ods. 2 možno vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch spojených s komplexnosťou žiadosti predĺžiť o ďalších 30 dní prostredníctvom oznámenia alebo informovania žiadateľa v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve.
4. Lehotu uvedenú v článku 11 ods. 3 treťom pododseku možno vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch predĺžiť o ďalších 15 dní.

Článok 9
Prístup k informáciám

Členské štáty štátnemu príslušníkovi tretej krajiny a budúcemu zamestnávateľovi jednoduchým spôsobom sprístupnia a na požiadanie poskytujú:

- a) primerané informácie o všetkých dokladoch potrebných k žiadosti a v príslušných prípadoch informácie o príslušných poplatkoch;
- b) informácie o podmienkach vstupu a pobytu, a to aj právach, povinnostiach a procesných zárukách štátnych príslušníkov tretích krajín a ich rodinných príslušníkov vrátane prostriedkov právnej nápravy a informácie o organizáciách pracovníkov v súlade s vnútroštátnym právom.

Článok 10
Poplatky

Členské štáty môžu vyžadovať zaplatenie poplatkov za spracovanie žiadostí v súlade s touto smernicou. Výška poplatkov, ktoré požaduje členský štát za spracovanie žiadostí, nesmie byť neprimeraná alebo nadmerná. Ak zamestnávateľ platí poplatky za spracovanie žiadostí, nie je oprávnený vymáhať tieto poplatky od štátneho príslušníka tretej krajiny.

Článok 11

Práva vyplývajúce z jednotného povolenia

1. Ak sa jednotné povolenie vydalo, oprávňuje jeho držiteľa počas obdobia platnosti povolenia minimálne na:
 - a) vstup a pobyt na území členského štátu, ktorý jednotné povolenie vydal, za predpokladu, že držiteľ spĺňa všetky požiadavky na prijatie v súlade s vnútroštátnym právom;
 - b) voľný prístup na celé územie členského štátu, ktorý jednotné povolenie vydal, v rámci obmedzení ustanovených vo vnútroštátnom práve;
 - c) vykonávanie konkrétnej pracovnej činnosti povolenej v rámci jednotného povolenia v súlade s vnútroštátnym právom;
 - d) informácie o právach držiteľa spojených s povolením, ktoré mu priznáva táto smernica, iné právo Únie alebo vnútroštátne právo.
2. Členské štáty povolia držiteľovi jednotného povolenia zmenu zamestnávateľa. Členské štáty môžu podmieniť právo držiteľa jednotného povolenia zmeniť zamestnávateľa niektorou z podmienok stanovených v odseku 3.
3. Počas obdobia platnosti jednotného povolenia môžu členské štáty:
 - a) požadovať, aby sa zmena zamestnávateľa oznámila príslušným orgánom v dotknutom členskom štáte v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve;

- b) požadovať, aby sa pri zmene zamestnávateľa uskutočnila kontrola situácie na trhu práce, ak dotknutý členský štát vykonáva v prípade žiadostí o jednotné povolenie kontroly situácie na trhu práce;
- c) požadovať minimálne obdobie, počas ktorého musí držiteľ jednotného povolenia pracovať u prvého zamestnávateľa.

Minimálne obdobie uvedené v prvom pododseku písm. c) nesmie presiahnuť obdobie platnosti pracovnej zmluvy alebo obdobie platnosti povolenia. V žiadnom prípade nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Členské štáty umožnia držiteľovi jednotného povolenia zmenu zamestnávateľa pred uplynutím uvedeného minimálneho obdobia v riadne odôvodnených prípadoch závažného porušenia podmienok pracovnoprávneho vzťahu zamestnávateľom.

Ak členský štát požaduje, aby bola zmena zamestnávateľa oznámená v súlade s prvým pododsekom písm. a), právo držiteľa jednotného povolenia zmeniť zamestnávateľa sa môže pozastaviť najviac na 45 dní odo dňa oznámenia príslušným vnútroštátnym orgánom. Počas tohto obdobia môžu vnútroštátne príslušné orgány overiť, či sú v príslušných prípadoch splnené podmienky stanovené v prvom pododseku písm. b) a c), a takisto overiť, či sú naďalej splnené ostatné požiadavky stanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve. Členský štát môže v uvedenej lehote 45 dní vzniesť námietku proti zmene zamestnávateľa.

4. Nezamestnanosť sama osebe nie je dôvodom na odňatie jednotného povolenia za predpokladu, že:
- a) celkové obdobie nezamestnanosti nepresiahne počas obdobia platnosti jednotného povolenia tri mesiace alebo šesť mesiacov, ak je štátny príslušník tretej krajiny držiteľom jednotného povolenia viac ako dva roky;
 - b) začiatok a prípadne koniec akéhokoľvek obdobia nezamestnanosti sa oznámi príslušným orgánom dotknutého členského štátu v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi.

Odchylne od výnimky v prvom pododseku písm. a) môže členský štát povoliť, aby bol držiteľ jednotného povolenia nezamestnaný dlhšie obdobie.

Na účely prvého pododseku písm. b) členské štáty určia, či má príslušné orgány informovať štátny príslušník tretej krajiny alebo jeho zamestnávateľ.

Ak nezamestnanosť trvá dlhšie ako tri mesiace, členské štáty môžu požadovať, aby držiteľ jednotného povolenia predložili dôkaz o tom, že majú dostatočné prostriedky na to, aby sa užívali bez toho, aby využili systém sociálnej pomoci dotknutého členského štátu.

Ak nezamestnaný držiteľ jednotného povolenia nájde nového zamestnávateľa v priebehu povoleného obdobia nezamestnanosti uvedeného v tomto odseku a členský štát podmieňuje nástup do nového zamestnania splnením niektorej z podmienok stanovených v odseku 3, držiteľovi jednotného povolenia povolí zdržiavať sa na jeho území dovtedy, kým príslušné orgány neoveria splnenie podmienok stanovených v odseku 3, a to aj v prípade, že povolené obdobie nezamestnanosti sa skončilo.

5. Ak platnosť jednotného povolenia uplynie počas konania o jeho obnovení, členské štáty povolia štátnemu príslušníkovi tretej krajiny zdržiavať sa na ich území, ako keby bol tento štátny príslušník tretej krajiny držiteľom jednotného povolenia, dovtedy, kým príslušné orgány neprijmú rozhodnutie o žiadosti jeho obnovenie.
6. Ak príslušné orgány členského štátu v súlade s postupmi stanovenými vo vnútroštátnom práve zistia, že existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že držiteľ jednotného povolenia pracuje v osobitne vykorisťujúcich pracovných podmienkach v zmysle vymedzenia v článku 2 bode i) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/52/ES²⁴, tento členský štát predĺži povolené obdobie nezamestnanosti uvedené v odseku 4 tohto článku o tri mesiace.

²⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/52/ES z 18. júna 2009, ktorou sa stanovujú minimálne normy pre sankcie a opatrenia voči zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov (Ú. v. EÚ L 168, 30.6.2009, s. 28).

Kapitola III

Právo na rovnaké zaobchádzanie

Článok 12

Právo na rovnaké zaobchádzanie

1. S pracovníkmi z tretích krajín uvedenými v článku 3 ods. 1 písm. b) a c) sa zaobchádza rovnako ako so štátnymi príslušníkmi členského štátu, v ktorom majú pobyt, aspoň pokiaľ ide o:
 - a) podmienky zamestnania a pracovné podmienky vrátane, pokiaľ ide o odmeňovanie, prepúšťanie, pracovný čas, dovolenku a sviatky a rovnaké zaobchádzanie s mužmi a ženami, ako aj bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci;
 - b) právo na štrajk a kolektívnu akciu v súlade s vnútroštátnym právom a praxou členského štátu, a na slobodu združovania a zapájania sa a členstva v organizácii zastupujúcej pracovníkov alebo zamestnávateľov alebo v akejkoľvek organizácii, ktorej členovia vykonávajú určité povolanie, vrátane práv a výhod poskytovaných takýmito organizáciami, ako je právo na vyjednávanie a uzatváranie kolektívnych dohôd, a to bez toho, aby tým boli dotknuté vnútroštátne ustanovenia o verejnom poriadku a verejnej bezpečnosti;
 - c) vzdelávanie a odbornú prípravu;

- d) uznávanie diplomov, osvedčení a ďalších odborných kvalifikácií v súlade s príslušnými vnútroštátnymi postupmi;
- e) odvetvia sociálneho zabezpečenia vymedzené v nariadení (ES) č. 883/2004;
- f) daňové výhody za predpokladu, že pracovník je na daňové účely v príslušnom členskom štáte vedený ako daňovník;
- g) prístup k tovaru a službám a poskytovanie tovarov a služieb dostupných pre verejnosť vrátane postupov na získanie prístupu k nájomnému a súkromnému ubytovaniu podľa vnútroštátneho práva bez toho, aby tým bola dotknutá zmluvná sloboda v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom;
- h) poradenské služby a informácie poskytované úradmi práce.

2. Členské štáty môžu obmedziť rovnaké zaobchádzanie:

- a) podľa odseku 1 písm. c):
 - i) obmedzením jeho uplatňovania na tých pracovníkov z tretích krajín, ktorí sú zamestnaní alebo boli zamestnaní a sú evidovaní ako nezamestnaní;
 - ii) vylúčením tých pracovníkov z tretích krajín, ktorí boli prijatí na ich územie v súlade so smernicou (EÚ) 2016/801;
 - iii) vylúčením študijných a sociálnych grantov a pôžičiek alebo iných grantov a pôžičiek;

- iv) stanovením osobitných požiadaviek vrátane ovládania jazyka a úhrady poplatkov za štúdium v súlade s vnútroštátnym právom, so zreteľom na prístup k terciárnemu a post sekundárnemu vzdelávaniu a odbornej príprave, ako aj k odbornému vzdelávaniu a príprave, ktoré nie sú priamo spojené s konkrétnou pracovnou činnosťou;
- b) obmedzením práv priznaných pracovníkom z tretích krajín podľa odseku 1 písm. e), pričom takéto práva neobmedzia v prípade pracovníkov z tretích krajín, ktorí sú zamestnaní alebo ktorí boli zamestnaní aspoň šesť mesiacov a sú evidovaní ako nezamestnaní.

Okrem toho členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že odsek 1 písm. e) sa v súvislosti s rodinnými dávkami neuplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú oprávnení pracovať na území členského štátu na obdobie nepresahujúce šesť mesiacov, na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí boli prijatí na účely štúdia, alebo na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú oprávnení pracovať na základe víza;

- c) podľa odseku 1 písm. f), pokiaľ ide o daňové výhody, obmedzením jeho uplatňovania na prípady, v ktorých sa registrované alebo obvyklé miesto pobytu rodinných príslušníkov pracovníka z tretej krajiny, pre ktorých pracovník z tretej krajiny požiadal o dávky, nachádza na území dotknutého členského štátu;

d) podľa odseku 1 písm. g):

- i) obmedzením jeho uplatňovania na tých pracovníkov z tretích krajín, ktorí sú zamestnaní;
- ii) obmedzením prístupu k bývaniu s výnimkou prenájmu súkromného bývania v rámci obmedzení stanovených vo vnútroštátnom práve.

- 3. Právom na rovnaké zaobchádzanie podľa odseku 1 nie je dotknuté právo členských štátov odňať alebo zamietnuť obnovenie povolenia na pobyt vydaného v súlade s touto smernicou, povolenia na pobyt vydaného na iné ako pracovné účely alebo akéhokoľvek iného povolenia na zamestnanie v členskom štáte.
- 4. Pracovníci z tretích krajín, ktorí sa sťahujú do tretej krajiny, alebo pozostali po takomto pracovníkovi, ktorí majú pobyt v tretích krajinách a ktorých práva sú odvodené od tohto pracovníka, dostávajú povinné dávky v starobe, v invalidite a v prípade úmrtia, ktoré sa zakladajú na predchádzajúcom zamestnaní pracovníka a ktoré boli nadobudnuté v súlade s právnymi predpismi uvedenými v článku 3 nariadenia (ES) č. 883/2004, a to za rovnakých podmienok a v rovnakej výške ako štátni príslušníci dotknutých členských štátov, keď sa sťahujú do tretej krajiny.

Článok 13

Monitorovanie, posudzovanie, inšpekcie a sankcie

1. Členské štáty stanovia opatrenia na predchádzanie možnému zneužívaniu a na ukladanie sankcií za porušenia vnútroštátnych ustanovení o rovnakom zaobchádzaní, ktoré boli prijaté podľa článku 12, zo strany zamestnávateľov. Opatrenia zahŕňajú monitorovanie, posudzovanie a prípadné inšpekcie, najmä v sektoroch, v ktorých sa zistilo vysoké riziko porušovania pracovných práv, v súlade s vnútroštátnym právom alebo správnou praxou.
2. Členské štáty stanovia sankcie voči zamestnávateľom, ktorí nesplnili svoje povinnosti podľa tejto smernice. Tieto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.
3. Členské štáty zabezpečia, aby útvary zodpovedné za inšpekciu práce alebo iné príslušné orgány, a ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve v prípade štátnych príslušníkov členského štátu, organizácie zastupujúce záujmy pracovníkov mali prístup na pracovisko. Ak ubytovanie poskytuje zamestnávateľ a ak sa to stanovuje vo vnútroštátnom práve pre štátnych príslušníkov členského štátu, prístup na pracovisko zahŕňa prístup k tomuto ubytovaniu za predpokladu, že pracovník z tretej krajiny s takýmto prístupom súhlasí.

Článok 14

Zjednodušené podávanie sťažností a náprava právnymi prostriedkami

1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali účinné mechanizmy, pomocou ktorých môžu pracovníci z tretích krajín podávať sťažnosti voči svojim zamestnávateľom:
 - a) priamo;
 - b) prostredníctvom tretích strán, ktoré majú v súlade s kritériami ustanovenými ich vnútroštátnym právom oprávnený záujem zabezpečiť dodržiavanie tejto smernice a vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice; a
 - c) prostredníctvom príslušného orgánu členského štátu, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa tretie strany uvedené v odseku 1 písm. b) mohli v mene alebo na podporu pracovníka z tretej krajiny so súhlasom tohto pracovníka z tretej krajiny zúčastňovať na akomkoľvek správnom alebo občianskom súdnom konaní zameranom na presadzovanie dodržiavania tejto smernice a vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice.

3. Členské štáty zabezpečia, aby mali pracovníci z tretích krajín rovnaký prístup ako štátni príslušníci členského štátu, v ktorom majú pobyt, pokiaľ ide o:
- a) opatrenia na ochranu proti prepusteniu alebo iné nepriaznivé zaobchádzanie zo strany zamestnávateľa v reakcii na sťažnosť v danom podniku;
 - b) akékoľvek súdne konanie zamerané na presadzovanie dodržiavania tejto smernice a vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice.

Kapitola IV

Záverečné ustanovenia

Článok 15

Priaznivejšie ustanovenia

1. Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté priaznivejšie ustanovenia:
 - a) práva Únie vrátane dvojstranných a mnohostranných dohôd medzi Úniou alebo Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a jednou alebo viacerými tretími krajinami na druhej strane, a
 - b) v dvojstranných alebo mnohostranných dohodách medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi a jednou alebo viacerými tretími krajinami.
2. Touto smernicou nie je dotknuté právo členských štátov prijať alebo zachovať ustanovenia priaznivejšie pre osoby, na ktoré sa vzťahuje.

Článok 16
Informovanie verejnosti

Každý členský štát jednoduchým spôsobom sprístupní verejnosti pravidelne aktualizovaný súbor informácií, a to aj prostredníctvom zdrojov dostupných v príslušných tretích krajinách:

- a) týkajúcich sa podmienok prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na jeho územie a podmienok ich pobytu na jeho území na účely vykonávania práce;
- b) o všetkých dokladoch potrebných k žiadosti o jednotné povolenie;
- c) o podmienkach vstupu a pobytu vrátane práv, povinností a procesných záruk štátnych príslušníkov tretích krajín a ich rodinných príslušníkov.

Článok 17
Podávanie správ

1. Komisia pravidelne, a prvýkrát najneskôr do ... [päť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] predkladá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice v členských štátoch a navrhuje akékoľvek zmeny, ktoré považuje za potrebné.

2. Členské štáty prvýkrát najneskôr do 30. júna 2028 a potom každoročne, poskytnú Komisii (Eurostatu) štatistické údaje o počte štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí požiadali o jednotné povolenie, ktorým bolo udelené jednotné povolenie a ktorých jednotné povolenie bolo obnovené alebo odňaté, a to počas predchádzajúceho roka, v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007²⁵. Tieto štatistické údaje sa týkajú referenčných období jedného kalendárneho roka, členia sa podľa druhu rozhodnutia, dôvodu pre rozhodnutie, dĺžky platnosti povolení, občianstva, pohlavia a veku a prípadne povolania a zasielajú sa do šiestich mesiacov od skončenia referenčného obdobia.

Článok 18

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 2 bodom 2, článkom 3 ods. 2 a 5, článkom 4 ods. 1, 2 a 4, článkom 5 ods. 2, 3 a 4, článkom 6 ods. 1, článkom 7 ods. 1, článkom 8 ods. 2, 3 a 4, článkom 9, článkom 10, článkom 11 ods. 1 písm. d), článkom 11 ods. 2 až 6, článkom 12 ods. 1 písm. a), b), g) a h), článkom 12 ods. 2 písm. d) bodom ii), článkami 13, 14, 16 a 17 do ... [dva roky odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice]. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

²⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane, ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 311/76 o zostavovaní štatistík zahraničných pracovníkov (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 23).

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu zrušenú touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 19

Zrušenie

Smernica 2011/98/EÚ sa zrušuje s účinnosťou od ... [deň nasledujúci po dátume uvedenom v článku 18 ods. 1 prvom pododseku tejto smernice] bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu smernice uvedenej v prílohe I do vnútroštátneho práva.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 20

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 1, článok 2 body 1, 3 a 4, článok 3 ods. 1, 3 a 4, článok 4 ods. 3 a 5, článok 5 ods. 1, článok 6 ods. 2, článok 7 ods. 2, článok 8 ods. 1, článok 11 ods. 1 písm. a), b) a c), článok 12 ods. 1 písm. c) až f), článok 12 ods. 2 písm. a), b), c) a d) bod i), článok 12 ods. 3 a 4a článok 15 sa uplatňujú od ... [deň nasledujúci po dátume stanovenom v článku 18 ods. 1 prvom pododseku tejto smernice].

Článok 21

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V ...

Za Európsky parlament
predsedníčka

Za Radu
predseda/predsedníčka

PRÍLOHA I

Lehota na transpozíciu do vnútroštátneho práva

(v zmysle článku 19)

Smernica	Lehota na transpozíciu
2011/98/EÚ	25. decembra 2013

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Smernica 2011/98/EÚ	Táto smernica
Článok 1	Článok 1
Článok 2	Článok 2
Článok 3	Článok 3
–	Článok 3 ods. 5
Článok 4 ods. 1 prvá a druhá veta	Článok 4 ods. 1 prvá a druhá veta
Článok 4 ods. tretia veta	Článok 4 ods. 2
Článok 4 ods. 2	Článok 4 ods. 3
Článok 4 ods. 3	Článok 4 ods. 4
Článok 4 ods. 4	Článok 4 ods. 5
Článok 5	Článok 5
Článok 6	Článok 6
Článok 7	Článok 7
Článok 8	Článok 8
–	Článok 8 ods. 3
–	Článok 8 ods. 4
Článok 9	Článok 9 písm. a)
–	Článok 9 písm. b)
Článok 10	Článok 10
Článok 11	Článok 11 ods. 1
–	Článok 11 ods. 2 až 5
Článok 12	Článok 12
–	Článok 13
–	Článok 14

Smernica 2011/98/EÚ	Táto smernica
Článok 13	Článok 15
Článok 14	Článok 16 písm. a)
–	Článok 16 písm. b) a c)
Článok 15	Článok 17
Článok 16	Článok 18
–	Článok 19
Článok 17	Článok 20
Článok 18	Článok 21
–	Príloha I
–	Príloha II